

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Székesfehérvári Törvényszék (Węgry) w dniu 13 sierpnia 2012 r. — Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-385/12)

(2012/C 366/41)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Székesfehérvári Törvényszék

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

Czy fakt, że podatnicy prowadzący działalność w zakresie handlu detalicznego mają obowiązek uiszczania podatku szczególnego, jeżeli ich roczny obrót netto jest wyższy niż 500 000 000 HUF, jest zgodny z postanowieniami traktatów WE regulującymi ogólną zasadę [nie]dyskryminacji (art. 18 TFUE i 26 TFUE), zasadę swobody przedsiębiorczości (art. 49 TFUE), zasadę równości traktowania (art. 54 TFUE), zasadę równych udziałów finansowych w kapitale spółek w rozumieniu art. 54 (art. 55 TFUE), zasadę swobody [świadczania] usług (art. 56 TFUE), zasadę swobodnego przepływu kapitału (art. 63 TFUE i 65 TFUE) oraz zasadę równości obciążeń podatkowych przedsiębiorstw (art. 110 TFUE)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel (Luksemburg) w dniu 27 sierpnia 2012 r. — État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines przeciwko Edenred Luxembourg SA

(Sprawa C-395/12)

(2012/C 366/42)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines.

Strona pozwana: Edenred Luxembourg SA.

Pytania prejudycjalne

Czy usługi świadczone przez wystawcę bonów restauracyjnych w Luksemburgu na rzecz przedsiębiorców prowadzących restauracje zrzeszonych w jego sieci akceptującej te boni są zwolnione w całości lub w części z podatku VAT na podstawie postanowień art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾ z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku z późn. zmianami, jeżeli wiadomo, że bon restauracyjny stanowi tytuł płatniczy jedynie za całość oraz że usługi te nie mają na celu zagwarantowania zapłaty za posiłek spożyty przez pracownika pracodawcy będącego klientem (*ibid.* B, d, 2), biorąc pod uwagę, że chodzi o bon restauracyjny wydany przez pracodawcę na rzecz jego pracowników w ramach uregulowania krajowego opisanego powyżej, oraz to, że zrzeszenie w sieci bonów restauracyjnych umożliwia korzystanie z klienteli składającej się z pracowników pracodawców będących klientami wystawcy bonów restauracyjnych, jak również i to, iż przejmuje on koszty postępowania związanego z bonami restauracyjnymi

⁽¹⁾ Dz.U. 145, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-412/12)

(2012/C 366/43)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos, pełnomocnik, D. Düsterhaus, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Cypryjska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na podstawie art. 14 dyrektywy Rady 1999/31/WE⁽¹⁾ z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, ponieważ wszystkie miejsca niekontrolowanego zbytu odpadów funkcjonujące na terytorium cypryjskim nie zostały zamknięte lub dostosowane do wymogów dyrektywy;

— obciążenie Republiki Cypryjskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- Zgodnie z art. 14 dyrektywy 1999/31/WE istniejące składowiska odpadów, które już działały w momencie transpozycji dyrektywy do prawa krajowego, mogą nadal działać jedynie wtedy, gdy środki wymagane przez uregulowania europejskie zostały podjęte najpóźniej do dnia 16 lipca 2009 r.; w przeciwnym wypadku muszą one zostać zamknięte.
- Same władze cypryjskie przyznały, że ze 115 miejsc niekontrolowanego zbytu odpadów (które z racji „niekontrolowanego” charakteru usuwania odpadów i zarządzania odpadami nie spełniają kryteriów art. 14 dyrektywy 1999/31/WE, w związku z czym nie mogą one kontynuować działalności), które działały już na terytorium cypryjskim, dwa nadal funkcjonują w prowincjach Nikozji i Limassol oraz że nie przewidują one ich zamknięcia przed połową 2015 r. lub początkiem 2016 r.
- Zwraca się uwagę na to, że nastąpiła pewna poprawa w zarządzaniu odpadami na terytorium cypryjskim, niemniej stwierdzona poprawa nastąpiła ze znacznym opóźnieniem, ponieważ zgodnie z art. 14 dyrektywy 1999/31/WE wymagane środki powinny być zostały podjęte najpóźniej do dnia 16 lipca 2009 r. i mimo to, jak przyznają władze cypryjskie, dwa miejsca niekontrolowanego zbytu odpadów nadal działają bez kontroli i w ten sposób naruszenie art. 14 dyrektywy nadal ma miejsce i nie można oczekiwać położenia kresu temu naruszeniu przed upływem co najmniej kolejnych trzech lat.

(¹) Dz.U. L 182, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Nienburg (Niemcy) w dniu 13 września 2012 r. — Bianca Brandes przeciwko Land Niedersachsen

(Sprawa C-415/12)

(2012/C 366/44)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Nienburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Brandes

Strona pozwana: Land Niedersachsen

Pytanie prejudycjalne

Czy właściwe prawo Unii, w szczególności klauzulę 4 pkt 1 i 2 Porozumienia ramowego w sprawie pracy w niepełnym wymiarze godzin w załączniku do dyrektywy 97/81 dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (¹), w brzmieniu zmienionym dyrektywą 98/23 (²), należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się mu prawo krajowe,

obowiązujące zbiorowe układy pracy lub praktyka, według których przy zmianie wymiaru zatrudnienia pracownika związanej ze zmianą liczby dni roboczych w tygodniu wymiar jeszcze niewykorzystanego prawa do urlopu wypoczynkowego — którego wykonanie nie było możliwe przez pracownika w okresie odniesienia — zostaje dostosowany w ten sposób, że wyrażone w tygodniach prawo do urlopu wprawdzie pozostaje takie samo pod względem wysokości, jednakże przy tym wyrażone w dniach prawo do urlopu zostaje przeliczone na nowy wymiar zatrudnienia?

(¹) Dyrektywa Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r., Dz.U. 1998, L 14, s. 9.

(²) Dyrektywa Rady 98/23/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie rozszerzenia dyrektywy 97/81/WE w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) na Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Dz.U. L 131, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 14 września 2012 r. — Crono Service Scarl i in. przeciwko Roma Capitale

(Sprawa C-419/12)

(2012/C 366/45)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Crono Service Scarl i in.

Strona pozwana: Roma Capitale

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE, art. 3 TUE, art. 3, 4, 5, i 6 oraz art. 101 i 102 TFUE stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 3 art. 8 ust. 3 i art. 11 ustawy nr 21 z 1992 r., w zakresie w jakim stanowią odpowiednio, że „siedziba przewoźnika i garaż muszą znajdować się wyłącznie na terenie gminy, która wydała zezwolenie”; że „w celu uzyskania i utrzymania zezwolenia na usługi najmu z kierowcą obowiązkowe jest posiadanie na podstawie ważnego tytułu prawnego, siedziby, garażu lub pomostu cumowniczego położonych na terytorium gminy, która wydała zezwolenie” i że „[...] zamówienia przewozu w ramach usługi najmu z kierowcą składa się w garażu. Rozpoczęcie i zakończenie każdej pojedynczej usługi najmu z kierowcą muszą nastąpić w garażu znajdującym się w gminie, która wydała zezwolenie, z uwzględnieniem powrotu do tego garażu, natomiast odbiór i dostarczenie użytkownika do punktu docelowego mogą nastąpić również na terenie innych gmin”?